

Universitätsbibliothek Paderborn

**Theologia Moralis Universa, Complectens Omnia Morum
Præcepta, Et Principia Decisionis Omnium Conscientiæ
Casuum, Suis Quæque Momentis Stabilita**

Ad usum Parochorum, & Confessariorum

Continens Tractatus De Virtutibus Moralibus, De Justitia Et Jure Et De
Contractibus

Antoine, Paul-Gabriel

Ingolstadii, MDCCXXXIII.

VD18 90392159

§. I. De Mandante.

urn:nbn:de:hbz:466:1-40993

§. I.

De Mandante.

Resp. I. **I**s cujus mandato, sive expresso, sive tacito, alter motus fuit ad damnum inferendum, ex communi tenetur primariò ad restitutionem. Quia talis est causa præcipua damni: nam ejus nomine, ac authoritate fit damnum; & mandans, seu jubens necessitatem quamdam moralem executori imprimit, qui censetur esse solum ejus instrumentum, cum uero committat verè, cuius authoritate, vel mandato delictum committi probatur, cap. 6. de Sent. excom. Imò tenetur resarcire non solum damnum, quod præcepit, sed etiam, quod ex mandato inde præter ejus intentionem fecutum est, si res præcepta fuerit periculosa; quia tunc mandans censetur causa culpabilis talis damni, aut saltem dedisse suâ culpâ occasionem tali damno, ex cap. ult. de Homic. in 6. ibi. *Is qui mandat aliquem verberari, licet expressè inhibeat ne occidatur ullam tenus, vel membro aliquo mutiletur, irregularis efficitur, si mandatarius fines mandati excedens mutilet, vel occidat, cum mandando in culpâ fuerit, & hoc evenire posse debuerit cogitare.*

Dixi, tacito ut si quis famulo vel filio aut alteri qui ipsius imperio moveatur, dicat: vindictam ex tali opto, aut vellem ut tali inferretur tale damnum, L. 1. ff. mandat.

Resp. II. Ex communi si jubens ante dam-

num

num illatum mandatum revocet, idque mandatario innotescat, non tenetur restituere damnum postea illatum: quia jam non censetur causa damni, cum illud non proveniat ex mandato; tunc enim alter non agit ex vi mandati, nec mandantis nomine, sed suo nomine & motu. Secus, si revocatio mandati ante damnum non innotescat; quia tunc ex vi mandati damnum infertur. Tenetur etiam mandans ad restitutionem licet mandatum revo- caverit, si non impedierit subditum à damno inferendo; tunc enim tenetur ut non obstans.

Resp. III. Si scias alterum paratum esse no- mine tuo damnum inferre, nec impedihas, cum possis, cohibendo, vel significando te nullatenus id velle, teneris restituere: quia censeris mandasse saltem tacite, aut certe ta- citurnitas tua censetur consensus, & appro- batio. Deinde quisque tenetur ex justitia im- pedire, ne nomine ipsius, & tanquam aliquid sibi gratum damnum proximo injuste infe- ratur.

Sed an qui ratum habet damnum suo nomine factum, tenetur restituere?

Resp. Neg. Si neque expressè, neque tacite mandaverit. *Est communis.* quia talis nulla- tenus est causa damni: nam id quod posterius est tempore, non potest esse efficiens causa effectus præcedentis. *Hæc autem Reg. 10. Jur. in 6.* Ratificationem retrotrahi, & manda- to non est dubium comparari, intelligi debet præ-

L 3 ser-

sertim de contractibus, qui alterius nescientis nomine celebrati, & à consensu ejus pendentes subsequentे ratificatione confirmantur. Ratihabitio comparatur etiam mandato quoad culpam, & poenas in jure expressas, non autem quoad obligationem restituendi, nisi ea sit causa efficax, cur damnum inferatur, vel illatum non resarciantur,

S. II.

De Consulente.

Resp. I. **C**onsulens dicitur is, qui consilio, vel precibus, promissis, suggestione motivi, vel ostensione viæ nocendi induxit alium ad damnum inferendum. Ex communi tenetur restituere; quia est causa moralis, & injusta damni. Hinc Innoc. XI. damnavit hanc propos. *Qui alium movet, aut inducit ad inferendum grave damnum tertio, non tenetur ad restitutionem istius damni illati.* Quod si sint plures consulentes, singuli tenentur ex æquo: nam omnes in damnum æquè influunt, cum omnium consilio alter motus sit ad damnum creandum. Idem dic de pluribus jubentibus.

Resp. II. Si consulens ante damnum illatum revocet consilium, ex communi tenetur adhuc resarcire damnum postea secutum, si consilium consistebat in ostensione utilitatis, vel delectationis inde percipiendæ, vel modi exequendi: quia tunc adhuc meritò censetur causa